290

மாதர் மனோரஞ்சினி

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. IV } Madras: September 1902. { No 7.

புத்தகம் ச. } சென்னப்பட்டணம் 1902 செப்டம்பர்மீ. { இல, எ.

மாயாபுரி விநோதக்கதை.

(134-வது முன்தொடர்ச்சி.)

உடனே அவர்கள் தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, யாதொன்றும் பேசாமல் அவன் பின்னாலேபோய்க் கோட்டைவாசலில் பெரிய சிம்மாசனத்தில் மந்தகாச முகத்தோடு கெம்பீரமா யுட்கார்ந்திருந்த மஹா புருஷனைக் கண்டு வணக்கஞ் செய்து நின்றார்கள். அவன் அரசன்முதலிய நால்வர்களை நோக்கி, நீங்கள் எங்கள் அரசனுடைய அந்தப்புரத்தில் அச்சமில்லாமற் புகுந்தது மன்றி, அங்கிருந்த பஞ்சவர்ணக் கிளிகளைத் திருடிக்கொண்டுபோன தென்னவென்றான். அரசன் சுவாமீ! தாங்கள் கூறிய கிளிகளென்னிடமிருப்பது நிச்சயம்தான். ஆனால் அவைகளை நாங்கள் திருடவில்லை. நானும் என்மனைவியும் ஓர் அற்புதமான அரண்மனைக்குப் போனதாகவும் அங்கே யெங்களுடைய குமாரத்தி யிந்தக் கிளிகளை யெங்களுக்குப் பரிசாக அளித்ததாகவும் கனவுகண்டோம். பிறகு விழித்துப்பார்க்கையில் அக்கிளிகள் எங்களிடமிருந்தன. அதை யெங்களுடைய மந்திரிக்குத் தெரிவித்து வெகு பயத்தோடும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் எப்படியோ இந்தச் சிறைச்சாலையிற் கண்டு அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் நடந்த சங்கதி; பிறகு உமது சித்தம் என்று கூறினான். நியாயாதிபதி சிரித்து இதை யார் நம்புவார்கள்? உலகத்தில் நடவாத சங்கதிகளைச் சொல்லுகின்றீர்கள். இது ஒருபோதும் சம்பவியாது. அசம்பாவிதமான இதனை நம்புதற்கு நாங்கள் மூடர்களல்ல. நீரும் அரசனாக இருக்கிறீரே! உமது சந்நிதானத்தில் ஒரு குற்றவாளி இப்படிப் பதில் சொன்னால் நீர் நம்புவீரா என்றான். அரசன் நம்பமாட்டேன் என்றான். நானும் உமது வார்த்தையை நம்பமாட்டேன். உங்கள் நால்வருக்கும் மரணத்தீர்ப்பு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நில்லும் என்று சற்றுத் தூரத்தில் நிறுத்திவைத்தபின் துப்புசாமி ஐயனை நோக்கிச் செல்வச்செருக்

கினால் மமதைகொண்டு ஏழைகள்குடியைக் கெடுக்கத் துணிந்த பாவியே! முன்பின் யோசித்துப் பாராமலும், பாவபுண்ணியங் கருதாமலும உபகாரஞ் செய்தவர்களுக்கு அபகாரஞ்செய்த அதமனே! எங்கள் அரச குடும்பத்தாரை நிர்மூலமாக்கக் கருதிய சண்டாளா! உன் கருவங்குலையுங் காலம் நேர்ந்தது. நீ செய்த துஷ்டத்தனத்துக்குத் தக்க தண்டனை செய்யும் சமையம் வாய்ந்தது. இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறாயென்று கேட்க, அவன் கைகால் நடுங்கி, நாக்குழறச் சுவாமீ! நான் எம்மாத்திரம்? அரசர்களுக்குத் தீங்குசெய்யத் தக்கவனோ? நான் உமது அரசகுடும்பத்தாரைக் கண்டது மில்லை கேட்டதுமில்லையே! இது அநியாயமாயிருக்கிறதே யென்றான். நியாயாதிபதி ஒய்! நீர் அவிநாசி சுப்புசாமி ஐயரல்லவா? அந்த அம்மாள் உமது பத்தினி விசாலாட்சி அல்லவா? நான் உம்மை நன்றாயறிவேனே; நீர் என்னையும், எங்கள் அரச குடும்பத்தாரையும் அறியமாட்டேன் என்கிறது சுத்த பொய்; நீர் வயலூர் அருணாசலம் பிள்ளை அவர்களைச் சிறையாக்க வில்லையா? இன்னம் மான குடும்பத்தாரைச் சிறையாக்கி அவமானம் பண்ணவில்லையா? "எளியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும்" என்கிற பழமொழி உம்மிடத்தில் பலித்தது. சிவசுவாமி ஐயருக்கு நீர் செய்த தீங்கை நினைத்துப்பாரும். அவிநாசி சுந்தர ஐயருக்குச் செய்ததை யோசித்துப்பாரும். இப்படிப்பட்ட மஹா பாதகங்களைச்செய்த நீர் தப்புவது அரிது! என்ன சொல்லுகிறீர் என்றான். சுப்புசுவாமி ஐயர் ஒன்றுஞ் சொல்லத் தோன்றாமல் தலைகுனிந்து சும்மா நின்றான். நியாயாதிபதி ஒய் சுப்புசுவாமி ஐயரே! "தன்வினை தன்னைச் சுடும்" என்ற பழமொழிப்படி நீர் பிறருக்குச்செய்யத்துணிந்த தீமை உமக்கே பலித்தது. நீர் செய்த அக்கிரமத்துக்கு உம்மைச் சித்திரவதை செய்யவேண்டும். அதை மன்னித்து மரணக்கினை விதித்திருக்கிறேன். குற்றவாளிகளாகிய நீங்கள் எல்லாரும் அடுத்த திங்கட்கிழமை சாயந்திரம் தூக்குப்போடப்படுவீர்கள்; தெய்வத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள். என்னை நன்றாய் உற்றுப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளும் என்று சொல்லிக் கிங்கரர்களை நோக்கி, பாவர்களை முன்போலக் கோட்டைக்குள் விட்டுக் கதவை யடைத்துவையுங்கள். அடுத்த திங்கட்கிழமை சாயந்திரம் இவ்விடத்தில் ஆறு தூக்குமரங்கள் கொண்டுவந்து நாட்டி யெனக்குத் தெரிவியுங்களென்று கட்டளையிட்டு எழுந்துபோய் விட்டான். கிங்கரர்கள் தங்களுக்கிட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றியானபின் அவர்களும் போய் விட்டார்கள். அரசன் மந்திரிமுதலிய நால்வரும் தங்கள் தலைவிதிக்கு வருந்தி "அன்றெழுதினவன் அழித்தெழுதப்போகிறதில்லை." "வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா, பொருந்துவன போமிரென்றாற் போகா" என்கிற ஆப்தவாக்கியங்களைச் சிந்தித்து நாமென்ன செய்கிறது? நம்மிடத்தில் குற்றமிருப்பதாகத் தோன்றவேயில்லை. ஆதலால் இது பூர்வ கர்மபலன்தான். வருவது வரட்டும் என்று மனக்கவலை யொழிந்து தெய்வதியானஞ் செய்து

கொண்டிருந்தார்கள். துப்புசாமி ஐயர் மனைவியை நோக்கி, விசாலாட்சீ! இதென்ன விந்தை! நியாயாதிபதி சொன்னதைக் கேட்டாயே; நாமவனை யறியாதிருக்கும்பொழுது அவன் நம்மை நன்றாயறிந்து பேசினான். நாம் செய்த செய்கை ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்காட்டி யிடித்துப் பேசினான். இராஜ குடும்பத்தார் மட்டும் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. மற்றவையெல் லாம் சரிதான். நாம் பிறருக்குச் செய்ய நினைத்தகேடு நமக்கே பலித்தது. மனிதர்கள் எப்பொழுதும் பிறருக்குக் கேடுசெய்ய நினைப்பது நியாயமோ? மற்ற காரியம்தான். மதங்கொண்டயானை தன் தலையில்தானே மண்போட் டுக்கொள்வதுபோல நமக்கு நாமே பிராணபாயந் தேடிக்கொண்டோம். "முற்பகல்செய்யின் பிற்பகல் விளையும்" என்ற நீதிவசனம் பழுதுபடா மல் நம்மிடம் பலித்துவிட்டது. குற்றமற்ற சிவசுவாமி ஐயரவர்களுக்கு நாம் விளைத்த தீமை நமக்கு மரணக்கனி தந்தது. இனி யதைப்பற்றி நாம் நினைத் துப் பிரயோசனமில்லை. பெண்ணே! நாம் மறுமைக்கு நல்வழி தேடுவதே யுசிதம். ஆதலால் இன்றுமுதல் உலகத்தை மறந்து சர்வேசுவரனுடைய திருவடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தால் கருணைக்கடலாகியதேவன் நமது தீவினையை மன்னித்து நற்கதி தருவார் என்று கூறி யிருவரும் மனமொரு மித்துக் கடவுளடியைக் கனவிலும் மறவாது கருதி யிருந்தார்கள். இவ்வாறு அரசன்முதலிய அறுவரும் அகப்பற்று புறப்பற்று களைமுற்றுந்துறந்த முனீ சுவரர்களைப்போலப் பிரபஞ்சவாழ்வைச் சிறிதுங் கருதாமல், ஆசாபாச முற்றுமொழிந்து சுத்தஸ்படிகம்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஹிருதய தடாகத்தில் மலர்ந்தொளிரும் ஸ்ரீபரமேசுவரனுடைய திவ்யசர ணம்போருக தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, கவலையற்று ஆனந்த பரிபூரிதர் களாயிருந்தார்கள்.

திங்கள்கிழமை உதயமாயிற்று. யாவரும் நித்திரை தெளிந்தெழுந்து வழக்கம்போல தங்கள்தங்களுக்குரிய நித்தியகருமானுஷ்டானங்களை முடித் துக்கொண்டு, ஒன்றாகக்கூடி யோரிடத்திலிருந்து இன்று நாம் சரீரத்தைத் துறந்து, உலகத்தைவிட்டுப் பரலோகம் போகவேண்டிய தினமாதலால் எல்லாருந் தேவனைத் தியானிப்போமென்று பலவகையான பாடல்களால் கடவுளைத் துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சில கிங்கரர்க ளோடு ஒரு மனிதன் வந்து உள்ளே புகுந்து, அவர்களைநோக்கி யின்றைய தினம் உங்களுக்கிட்ட மரணாக்கினை நிறைவேண்டியதாகையால் உங்களுக் குப் பிரியமானதைச் சொல்லுங்களென்றான். அரசன் முகமலர்ச்சியோடு ஐயா! எங்களுக்குச் சகல ஆடையும் ஒழிந்தது. உலகத்தைத் துறந்துபோக வேண்டியகாலத்தை மனமகிழ்ச்சியோடும் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம் என் றான். வந்தவன் துப்புசுவாமி ஐயனை நோக்கி ஐயா! செல்வச்செருக்கினாலே செய்வதும் தவிர்வது முணராமல் மதம்கொண்ட யானையைப்போல இறு மாந்து நிரபராதிகளாகிய எங்களை சிறைச்சாலையிலடைத்துச் சிரசாக்கினை

செய்விக்கத் தீர்மானித்திருந்த உமது கதி யிப்பொழுது என்னமாயிருக்கிறது என்று நன்றாய் யோசித்துப்பாரும். நீர் இறுமாந்திருந்தகாலத்தில் அரசனுடைய காவற்சேவர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்துச் சிறையி லடைத்துவைத்துக் கண்குளிர யாரைப்பார்த்துப் பரிகாசம்செய்து சிரித்துக்கொண்டிருந்தீரோ அந்த அவிநாசிச் சுந்தர ஐயர் நான்தான். காலம் எப்படி மாறியது பார்த்தீரோ? என்னை மரணத்துக்குள்ளாக்கிக் கண்களிக்கப் பார்க்கவேண்டுமென்றிருந்த உமக்கு எமது அரசனால் விதிக்கப்பட்ட மரணத்தீர்ப்பை நானே நேரில் நிறைவேற்றி வைக்கும்படி வந்திருக்கிறேன். "கோபுரந்தாழ்ந்து குப்பையுயர்ந்தது" என்ற பழமொழிபோலச் சிறுமையடைந்திருந்த சிவசுவாமி ஐயரவர்களை, அவரால் பெருமையடைந்திருந்த நீர் என்னபாடு படுத்தினீர்? செல்வமும், வாழ்வும், யாக்கையும், நிலையற்றதென்று சிந்தித்து அடங்கியிராமல் ஆகாசமும் கீழ்ப்படத்தக்க கெருவமுடையவராய்க் குற்றமற்றவரான புண்ணியாத்துமாக்களுக்குச் செய்ய நினைத்த தீமை இப்பொழுது உம்மைத் தலைகுனியச்செய்து உமது பிடரியின்மேல் ஏறிக்கொண்டு எமலோகத்துக்குச் செலுத்திக்கொண்டுபோகக் காத்திருக்கிறது. "ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும், அன்றியது வரினும் வந்தெய்தும், ஒன்றை நினையாதமுன்வந்து நிற்பினு நிற்கும், எனையாளுமீசன் செயல்" என்கிற மூதுரை உம்மிடத்தில் பலித்தது பார்த்தீரா? எப்பொழுதும் "தருமம் வெல்லும் அதருமம் கொல்லும்" என்கிற அமிர்தவாக்கை நினைந்து அடங்கியிருப்பவரே மேன்மை பெறுவார். அதுவன்றி மதத்தினாலே நன்மைதீமைகளைக் கவனியாமல் துள்ளுக்காளைபோலத் திரிபவர்கள் துன்பத்தை யடைவார்கள் என்பதை யிப்பொழுதாவது தெரிந்துகொள்ளும். இப்பொழுது என்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற உம்மை நான் எப்படி வேண்டுமோ அப்படிக்கெல்லாம் நடத்திச் சித்திரவதை செய்யலாம்; ஆனாலும் தெய்வத்துக்கும், பாபத்துக்கும் பயந்து அப்படிச் செய்யவில்லை, என்று கூறிப் பின் கிங்கரர்களை நோக்கிக் குறித்தவிடத்தில் தூக்குமரங்களை நாட்டிச் செவ்வானந்தோன்றும் மாலைப்பொழுதில் இவர்களை அங்கே கொண்டுவந்து தூக்குமரத்தி லேற்றிவைத்துவிட்டு எனக்குவந்து தெரிவியுங்கள். நான்வந்து பின் அரசாக்கினையை நிறைவேற்றலாம் என்றி கூறிப் போய்விட்டார். பின் குப்புசுவாமி ஐயர் மனைவியை நோக்கிப் பெண்ணே! பார்த்தாயா; நமது காலின்கீழே தூங்கிப்பிழைத்த சுந்தரம் இப்பொழுது நம்மைச் சிரசாக்கினைசெய்யப்போகிறான். இது சிவசுவாமி ஐயர் அவர்களுக்கு நாம் செய்த தீமையின் பயனே யன்றி வேறல்ல. இனிச் சிந்திப்பதில் பயனில்லை, காலம் கடந்துபோயிற்று என்று கூறிச் சும்மாவிருந்தான். பிறகு மாலைப்பொழுது வந்தது. கொலையாளிகள் வந்து அந்த ஆறுபேரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தூக்குமரத்திலேற்றித் தூக்குவாங்கச் சித்தம் செய்துவிட்டுச் சுந்தர ஐயரவர்களுக்குத் தெரிவிக்க அவர்போய்

ஜகதீசனுக்குச் சமாசாரந் தெரிவித்தார். அவன் நான் மேன்மாடியில் வந்திருக்கிறேன். நான் ஜாடைகாட்டும்பொழுது பலகையைத் தட்டிவிடுமென்று உத்தரவளித்து அனுப்பிவிட்டான்.

பிறகு தன் மனைவியிடம் போய் மங்களாம்பா! இன்றைக்கோர் விநோத காட்சி நடக்கப்போகிறது. நீயும்வா பார்ப்போம் என்றான். மங்களாம்பாள் பிராணநாதா! அதென்ன வேடிக்கையென, பெண்ணே! மற்றொன்றுமில்லை; நான் அவிநாசிக்கு வந்திருந்தபோது என்னை அவமானம் பண்ணினவர்களைத் தண்டிக்கிற காட்சியென்றான். மங்களாம்பாள் என் தாயும் தந்தையும்வந்திருக்கிறார்களாவென்று ஆவலோடுகேட்டாள். அவள் தன் மாதா பிதாவிடத்தில் வைத்திருக்கும் வாஞ்சையையும், அதை இதுவரைக்கும் வெளிக்குக் காட்டாமலிருந்த புத்திசாலித் தனத்தையும் நோக்கி மகிழ்ந்து பெண்ணே! ஆம் சீக்கிரம் வா என்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மேன்மாடிக்குப்போய் என் கண்ணே! அதோ பாரென்று காட்டினான். அது இன்னதென்றறியாத மங்களாம்பாள் இது என்னவென்றாள். என்னையும், என் மாதாபிதாவையும் அவமானம் பண்ணினதுமல்லாமல், என் தாய்தந்தையரைச் சிறைச்சாலையில் வைத்து மரணதண்டனை விதிக்கச்செய்த உன் பிதாவும், மாதாவும் அதோ தூக்குமரத்திலேறி நிற்கிறார்கள். அவர்களுடைய இரண்டு பக்கத்திலும் சௌந்தரவல்லியின் தாய்தந்தையும், மந்திரியும் அவன் மனைவியும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை யிப்பொழுது தூக்குப்போடப்போகிறோம் என்றான். தன் மாதாபிதாவின் மரண சமாசாரம் கேட்டவுடனே மங்களாம்பாளுக்கு முகம் வெளுத்து வேறுபட்டது; சிந்தைகலங்கியது; சரீரம் பதறிக்கை கால் நடுங்கியன; வாயில் பேச்சு வரவில்லை. அவர்கள் செய்த அக்கிரமத்தை நினைத்து, ஒன்றுஞ் சொல்வதற் கிடமில்லாமல் கொஞ்சநேரம் சும்மாவிருந்து, பிறகு பிராணநாதா! நினைக்கப்படாத மஹாபாதகத்தைசெய்தஅந்தப் பாவிகளுக்கு இதைத் தவிர வேறு தண்டனை கிடையாதோ? என்று சொல்லிக் கண்களினின்றும் முத்துப்போல் நீர்த்துளி சிதறச் சித்திரப்பாவையைப்போல மெய்ம்மறந்து அசைவற்று நின்று விட்டாள். உடனே ஜகதீசன் மனம் வருந்தி அவளை யிருகைகளாலும் தழுவியெடுத்துத் தன்மடிமீதில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் துடைத்துக் களைதெளிவித்துக் கொஞ்சிமுத்தமிட்டு, ஆ! என்னரும்பெருஞ் செல்வமே! பசுவின் கண்ணெதிரில் கன்றுக்குட்டியின் கழுத்தையறுப்பதுபோல் உன் கண்ணெதிரில் உன் தாய்தந்தையரைக் கொலைசெய்வேனோ? அப்படிச்செய்தால் உன் மனம் எப்படி வருந்துமென்பதை நான் அறியேனோ? அவர்களைக் கொன்றுவிட்டதனால் நமக்கு வரும் பெருமையென்ன? கடவுள் நமக்கு அருளிய மகிமையைக் கண்களாற் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதே அவர்களுக்குப் பெருந்தண்டனையாவதன்றி வேறில்லை. நீ பயப்படவேண்டாம். இன்னம் கொஞ்சநேரத்தில் அவர்களெல்லாரும் இங்கேவந்து சேர்வார்கள். சிலநாள் அவர்களைப் பிரமிக்கச்செய்து பிறகு சுக

வாழ்வில் வைப்போமென்றான். அது கேட்டவுடன் மங்களாம்பாளுக்குக் கரைகடந்த ஆனந்தம்பொங்கித் தன்னை யறியாத மகிழ்ச்சி யடைந்து நாயகனது தோளில் சாய்ந்துகொண்டு பிராணநாதா! மங்கையர்க்குக் கணவனையன்றி வேறு தெய்வமில்லையாகையால் என்னுள்ளக்கருத் துதவுதலும் உமது கடமையாம். உமது இஷ்டம்போல நடத்தியருளுமென்று அமிர்தம்போல மழலைமொழிகளைப்பொழிந்து அவனுடைய மனதுக்கானந்த மளித்தாள். அங்கே சுந்தர ஐயர் அவர்கள் குப்புசுவாமி ஐயர் முதலியோரை நோக்கி நீங்கள் உங்களுடைய இஷ்டதெய்வங்களைத் தியானித்துக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லி ஜகதீசனைப்பார்க்க அவன் காட்டிய ஜாடையைக்கண்டு உடனே தூக்குப்பலகையைத் தட்டிவிட்டான். உடனே ஜகதீசன் மனைவியை யழைத்துப் பெண்ணே! நாம் அந்தப்புரம்போய் விடுவோம். உன் தந்தை முதலியோர் இங்கேவந்து விட்டார்கள். அவர்களை மயங்கவைத்துப் பின்பு நாம் வெளிப்படுவோம் என்று அவள் கையைப் பிடித்தழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அவளுடைய பிதாமுதலானவர்கள் மரணமுண்டாமென்கிற பயத்தினால் மதிமயங்கிச் சிறிதுநேரம் ஒன்றுமறியாமற் கிடந்தார்கள். பிறகு அரசனும் மந்திரியும் களைதெளிந்து ஒருவர் முகத்தை யொருவர் பார்த்து வாய்பேசாமலிருந்தார்கள். முதலில் அரசன் வாய்திறந்து மந்திரீ! நாமிப்பொழுது எங்கே வந்திருக்கிறோம்; இது எவ்வுலகமோ வென்று கேட்டான். சுவாமீ! தேவரீர் தர்மமாக இராஜ்ய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்த காரணத்தினால் இது புண்ணியாத்மாக்களடையத்தக்க ஓர் போகபூமியாகத் தானிருக்கவேண்டும். சற்றுப் பொறுத்து நிதானித்துப் பார்ப்போம். எனக்கு இன்னம் மதிமயக்க மொழியவில்லை யென்று சும்மாவிருந்தான். பின்னர் மற்றவரும் ஒருவர்பின் ஒருவராகக் களைதெளிந்து கண்விழித்துப் பார்த்து யாவருமொருங்கே கூடி யரசனைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்தார்கள்.

(இன்னும் வரும்.) தேவகுஞ்சரியம்மாள்.

திரௌபதி சுயம்வரம்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

பஞ்சபாண்டவர்கள் அரக்குமாளிகையில் இறந்துவிட்டாரென்கிற சங்கதியை அநேகரால் கேள்விப்பட்ட பாஞ்சாலதேசத்தரசன் மிகவருந்தி ஐயோ! துரோணாசாரியரைக் கொல்ல ஒரு புத்திரனையும் குரு வார்த்தையை சிரசின்மேல் வைத்துதன்னைக் கட்டிக்கொண்டுபோன அர்ச்சுனனுக்கிசைந்த மனைவியாக யிருக்க

ஒரு புத்திரியையும் வரபிரசாதத்தால் பெற்றும் பிரயோஜனமில்லாமற்போ யிற்றே; எனது அருமைப் புத்திரியோ மங்கைப்பருவ மடைந்திருக்கிறாள். அவளைக் கன்னியாமடத்தில்வைத்து எவ்வாறுபார்ப்பேன்? அல்லது வேறெ வருக்காவது மணம் புரியலாமென்றால் என் சபதம் வீணாகிவிடும். மேலும் ஒருவருக்கு நியமித்தபெண்ணை மற்றொருவனுக்கு மணம்புரிவித்தால் தகாது அப்படிச்செய்தால் அபவாதம் நேரிடுமே; இதற்கென்ன செய்வேனென்று மிக வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு மந்திரியிடத்தில் யாவற்றையும் சொன்னான். மந்திரி மகாராஜாவே! உங்கள் வார்த்தைக்கு கழிவுவராது. பாண்டவர்கள் ஐவர்களும் தெய்வானுகூலத்தினால் ஜனித்தவர்களென்று பெரியோர்களால் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். தங்கள் அருமைப்புத்திரியும் வரப்பிரசாதத்தால் பிறந்திருக்கிறாள், ஆனதுபற்றி அவர்கள் இறந்திருக்கமாட்டார்கள், தங்கள் பயப்படவேண்டாம் எனதேற்றினான். பின்புசோதிடர்களையும் வரவழைத்து பாண்டவர்கள் உயிருட னிருக்கிறார்களாவென கேட்டபோது அவர்கள் சாஸ்திரங்களையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசோதித்துப்பார்த்து பாண்டவர்கள் உயிருடன்தானிருக்கிறார்களென உறுதியாய்ச் சொன்னார்கள். அரசன் மகிழ்ந்து தமது குலகுருவாகிய உலோகமஹாமுனியை முகூர்த்ததினம் ஏற்படுத்தும்படி சொன்னார். மேலும் சித்திரக்காரரைக் கூப்பிட்டு தமது புத்திரியைப்போல் படமெழுதி வாருங்களென்று கட்டளையிட்டான். பாஞ்சாலன் உத்திரவுப்பிரகாரம் மணவோலையையும் சித்திரப்படத்தையும் தூதர்கள் எடுத்துக்கொண்டு அருணம், அவந்தி, ஆந்திரவம், இலாடம், யவனம், ஒட்டியம், கருசம், கலிங்கம், கன்னடம், காஸ்மீரம், காந்தாரம், காம்போஜம், திராவிடம், குரு, குடகம், குந்தளம், குவிந்தம், கூர்ச்சரம், கேகயம், கேரளம், கொங்கணம், கொல்லம், கோசலம், சவ்விரம், சாலவம்; சிங்களம், சிந்து, சீனம், சூரசேனம், சோழம், சோனகம், திராவிடம், துளுவம், தெங்கணம, நிடதம், நேபாளம், பப்ரம், பல்லவம்,பாண்டியம, புலிந்தம், போடம், மகதம், மச்சம்,மராடம், மலையாளம்,மானவம், வங்கம்; வங்காளம்,விதர்ப்பம் முதலிய தேசத்து மன்னர்களுக்கும் சந்திரகுல மன்னர்களுக்கும் பிராமணோத்தமர்களுக்கும் தெரிவித்துவிட்டு திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். நிற்க வியாச முனிவர் பாண்டவர்களிடம் சென்று நீங்கள் இன்றைக்கு இரவும் தங்காது போய் பாஞ்சாலதேசத்தை அடையுங்கள், பாஞ்சாலிக்கு நாளையதினம்விவாகம் நடக்கப்போகிறது அவசியம் நீங்கள் போகவேண்டும் என சொல்லிவிட்டு சென்றார். பாண்டவர்களும் அவர் சொல்லியபடி அன்று இராத்திரியிலே புறப்பட்டு கங்காநதியின் கரையின் சமீபத்தில் வந்தார்கள். அங்கு அந்தரவாசிகளாகிய தேவர், முனிவர், கிம்புருடர், காந்தருவர், சித்தர வித்தியாதரர் என்னும் தேவவகுப்பில் காந்தருவகுலத்தில் உதித்தவனாகியும் அந்தரலோக வாசியாகியுமிருந்து சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற மூன்று உலகங்களிலும் வெற்றியால் தன்பெயரை நாட்டி விற்பிடித்தவர்களை யெல்

லாம் தன் வலிமையினால் ஒரு திரணமாயெண்ணி யாவரும் புகழ வெற்றி பெற்றிருக்கும் சித்திராங்கதனென்பவன் தானும் தன் தேவிமாரும் ஜலக்கிரீடை செய்ய கங்காநதிக்கரையில் ஒரு சிங்காரவனம் அமைத்து கங்கைக்கரையையும் வளைத்து வேலியிட்டு தினம் வந்து ஜலக்கிரீடை செய்தபின் தன்னூருக்குப் போய்விடுவான்; இந்தவனத்தின் வழியாகப் பாண்டவர்கள்சென்று இந்த வேலியைக் கண்டு இதைக்கடந்துபோனால் தருமத்துக்கு விரோதம் வேலியைத் தாண்டாமல் மற்றவழியாகச் சென்றால் வெகுநேரம் செல்லும். மேலும் கங்கைக்கரைப் பொதுவானது. ஆகையால் இதைத் தாண்டுவதில் குற்றமில்லையென தீர்மானித்து தாண்டினான் மற்றவர்களும் பின்சென்றார்கள். சித்திராங்கதன் அப்பொழுது தனது தேவிமார்களுடன் ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்தமையால் மிகசினங்கொண்டு இவர்களைப் பலவாறாகத் திட்டி யுத்தத்திற்குக் கூப்பிடவே வெகுதீரனான அர்ச்சுனன் சித்திராங்கதனுடன் சண்டை செய்து அவனைக் கீழே தள்ளிவிட்டான்; அப்பொழுது அவன் மூர்ச்சையடைந்தான்; உடனே அர்ச்சுனன் அவன் சிகையைப்பற்றி இழுத்துவந்து தன் தமயனாகிய தருமன் பாதத்திற்போட்டான். சித்திராங்கதன் மனைவியார் இதையறிந்து ஓடிவந்து குந்திதேவிகாலில் விழுந்து மங்கலியப்பிச்சை கேட்டார்கள். குந்தி அப்போது தருமன் முகத்தைப் பார்த்தாள் தருமன் இதையுணர்ந்து அப்பா தம்பி! இவன் தெரியாத்தனமாய் செய்த குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டு இவனை சுகப்படச் செய்யென சொன்னார். உடனே அர்ச்சுனன் தக்கசிகிச்சைசெய்து சௌஸ்தப்படுத்தினான். சித்திராங்கதன் வெகு சந்தோஷப்பட்டு இவர்கள் பாண்டவர்களாய்த்தானிருக்க வேண்டும், அர்ச்சுனனைத் தவிர மற்றவர்கள் என்னைஜயிக்க முடியாது ஐயா! நீங்கள் யார் தயவுசெய்து சொல்லுங்கள் என்று கேட்டான்; அவர்களும் உண்மையைத் தெரிவித்தார்கள். அவன் மிகமகிழ்ந்து அவர்களுக்கு சுருக்கமான வழியைக் காண்பித்து பல உபசாரங்கள் செய்து ஒருகுருவை நியமித்துக்கொண்டு போவது நலமென்றும் சொல்லி விடைபெற்றுச் சென்றான். பாண்டவர்கள் அவன் காட்டிய வழியே சென்றபோது உற்கயமென்கிற நதி தோன்றவே அந்நதியின்நாற்றிசையும் தேடித் தவுமியர் ஆசிரமத்தைக்கண்டு அவரை வணங்கி தங்கள் வரலாற்றை விஸ்தாரமாக உரைத்து தங்களுக்கு அவர் குருவாகயிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதற்கு அவர் மிகமகிழ்ந்து உடனே இவர்களுடன் அவரும் பிரயாணப்பட்டார். இவர்கள் சூரிய உதயமாக இரண்டுநாழிகை யிருக்கும்போது பாஞ்சால தேசம்போய் அங்குள்ள விசித்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு குயவன் இவர்களைப் பார்த்து, பிராமணோத்தமர்களே நமஸ்காரம் செய்கிறேன், என்வீட்டில் தங்கள் தங்கியிருக்கலாமெனச்சொன்னான். இதற்கு அவர்கள் இசைந்து அவன் வீட்டிற்குப்போய் வீட்டை சுத்திசெய்து அங்கு தங்கினார்கள். பின்பு குந்திதேவியை அங்கிருக்கச் சொல்லிவிட்டு தவுமியரு

டன் இராஜசபை வந்து பிராமணருக்கென்று பிரத்தியேகமாய் ஏற்படுத்தியிருக்கிற சிங்காரமண்டபத்தில் மற்ற பிராமணர்களோடு கலந்திருந்தார்கள்.

திரௌபதியின் விவாகம்.

நிற்க, திரௌபதியோ தனது பிரியமுள்ள தந்தையார் துரோணாசாரியரை தன் சபையிற் பல அவமானப்படுத்தியதையும், அவர் அர்ச்சுனனால் துருபதனைப் பிடித்துவந்து தன் சபையில் பங்கப்படுத்தியதையும், பின்பு துருபதன் துரோணாசாரியரைக் கொல்ல ஒரு புத்திரனையும், தன்னைவெற்றி கொண்ட மகா பராக்கிரமசாலியான அர்ச்சுனனுக்கு ஒரு புத்திரியையும் பெறுகிறேனென்று சபதம் செய்ததையும் அவ்விதமே பெரியோர்களைக் கொண்டு மக்களைப் பெற்றதையும் தாதியரால் திரௌபதி கேள்விப்பட்டு உள்ளம்பூரித்து அர்ச்சுனனுடைய வல்லமை, அழகு, நற்குணமுதலியவற்றையுமறிந்துகொண்டாள். பின்பு அவர்கள் அரக்குமாளிகையில் இறந்துவிட்டாரென்பதைக் கேள்விப்பட்டபோது எண்ணாத எண்ணமெலாம் எண்ணி எண்ணி விசனப்பட்டு ஐயோ நமது கதி இவ்விதமாகுமோவென பலவாறாக விசனமுற்று வருந்திக்கொண்டே யிருந்தாள். பின்பு தனது தந்தையார் உலோகமாமுனி அவர்களால் பாண்டவர்கள் உயிருடனிருக்கிறார்களென்ற சங்கதியை அறிந்தது இவளுக்குத் தெரிந்தவுடன் கொஞ்சம் சந்தோஷப்பட்டு நான் எப்பொழுது அவர்களைப் பார்க்கப்போகிறேன்? அவர்களை அடைய எனக்குபாக்கியமிருக்குமோ? வென எண்ணி அன்ன ஆகாரமின்றி இதே சிந்தனையாகவிருந்தாள் திரௌபதை என்ற மகா பதிவிரதை. பின்பு தன் தந்தையார் சுயம்வரம் ஏற்படுத்தி லக்ஷயக் குறியை வைத்து ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் மணவோலை அனுப்பியதைக்கேள்வியுற்று அர்ச்சுனன் வருவானென்ற எண்ணமுடையவளா யிருந்தாள். மேலும் அந்த மணவோலை அவர்களுக்குச் சேருமோ சேராதோ என்கிற எண்ணமும் அவள் மனதில் உதித்தது; எப்படி உருக்குமணி தேவியார் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு கடிதம் எழுதியபோது அது அவருக்கு கிடைத்திருக்குமோ அல்லது அது கிடைத்திருந்தபோதிலும் லக்ஷியம்செய்யாமல் எங்கு வராமலிருப்பரோவென பலவாறாக எண்ணியமாதிரி நமது பதிவிரதா சிரோன்மணியாகிய திரௌபதியும் எண்ணினாள். இவ்விதம் இவள் வருந்திக்கொண்டிருக்கையில் துருபதமகாராஜன் தாதிகளைவரவழைத்து எனதுசெல்வக்குமாரத்தியைஸ்நானஞ்செய்வித்து, அலங்கரித்து அழைத்துவாருங்களென்று கட்டளையிட்டார். இவர்கள் திரௌபதியினிடம் சென்று உமக்கு ஸ்நானம் செய்வித்து அலங்கரித்துக்கொண்டு சபைக்கு இட்டுக்கொண்டு வரும்படி மகாராஜா அவர்கள் கட்டளையிட்டார் என்றார்கள். திரௌபதி இதைக்கேட்டு

திடுக்கிட்டு ஓ! தாதியரே!! என் உட்கருத்தைச் சொல்லுகிறேன் கவனமாய்க் கேளுங்கள்:—நான் பாண்டு புத்திரனுக்கு மாலையிடுவேனே யன்றி மறறவர்க்கு மாலையிடேன். அவர் வராதிருந்தால் நான் அக்கினியிற் பிரவேசம் செய்வேன். இது சத்தியம் என பகர்ந்தாள். தாதிகள் கேட்டு மிக வருந்தி அம்மா! தாங்கள் இப்படிச்சொல்வது தகுதியல்ல, மேலும் தாங்கள் தங்கள் கருத்துக்கு விரோதமாகச் செய்யவேண்டாம். உங்களிஷ்டப்படியே செய்யுங்கள்; ஆனல் ஒரு விசேஷம், அதென்னவெனில் உமது தந்தையார் யாவருக்கும் அசாத்தியமாயிருக்கிற வில் அம்புடன் குறிவைத்து அந்த வில்லை வளைத்து அம்பைத்தொடுத்து லக்ஷயத்தை விழச்செய்பவன் எவனோ அவனுக்கு என் அருமையான மகள் மாலையிடுவளென்று தெரிவித்திருக்கிறார். இதை அர்ச்சுனன்மாத்திரம்தான் செய்யக்கூடும். மற்றவர்களால் முடியாது. அவர்கள் அவசியம் வருவார்கள். தங்கள் தலைகூர்ந்து ஸ்நானம் செய்ய வாருமென்று கெஞ்சி கேட்டவுடன் திரௌபதி மிக மகிழ்ந்து ஸ்நானம் செய்யச்சென்றாள். இவர்கள் உடனே சென்று பலவாசனை எண்ணெயிட்டு தேய்த்துக் கங்காதீர்த்தத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து விலையுயர்ந்தவும் அழகுபொருந்திய வஸ்திரத்தை தரித்து, பற்பல நகைகளையும் அணிந்து, அகிற் புகையூட்டிய மாலையைச் சூட்டி, காணும் அரசருடைய மனதைக் கவரும்படி செய்தார்கள். எல்லா இர்ரஜாக்களும் சுவாஸிக்கின்ற அக்கினியிற் பிறந்த கொல்லிப்பாவைபோன்ற திரௌபதியினுடைய பிரகாசிக்கும் சரீரத்தின் அழகை பொலிவடையும்படி கண்களால்பார்த்து உடனே அக்கினியிற்பட்ட நெய்போல் உருகினர்கள். பாண்டு புத்திரர்களை இந்தச் சுயம்வரச் சபையில் காணலாமென்று கருதிச் சந்திரன் வந்தாற்போல் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையுடைய திரௌபதி இரத்தின மியற்றிய பொற்பீடத்தில் அரசர்கள் வியப்புற இனிது விற்றிருந்தாள். அப்பொழுது திட்டத்துய்ம்மன் அங்குள்ள அரசர்களைப் பார்த்து

"சிலையிதுசிலீமுகங்களிவைகடுந்திரிகைவேகத்
திலமுகத்துழலுகின்றவெந்திரத்திகிரிநாப்ப
ணிலையிலாவிலக்குமஃதேநெஞ்சுறயாவரெய்தார்
கலைவலீரவர்க்கேயந்தக்கன்னியுமுரியளென்றான்"

ஓ! கலைஞானங்களில் வல்லவர்களே! இதோயிருக்கிற வில்லைப்பாருங்கள், அம்புகளிதோ விருக்கின்றன. இந்த வில்லைவளைத்து அம்புபூட்டிலைத் தாங்கி பொரசலத்தில் தோன்றும் மூன்று துளைக்குறியைப்பார்த்து அந்தரத்தில் சுழலும் சக்கரத்தின் முளைவழியில் கணைகளைப்போக்கி முதலில் மச்சத்தையறுத்து பின்பு சக்கரத்தைக்கொய்து இரண்டையும் பூமியில் விழாமல் கணைகளால் ஏந்தி அவைகளைக் கைக்கொண்டு வருபவர்யாரோ அவருக்கு என் அருமைத் தங்கை மாலையிடுவளென்றான்.

துட்டத்துய்ம்மன் சொன்னதைக்கேட்ட அரசர்களில் சிலர் இடியைக் கேட்ட நாகம் எவ்வாறு நடுங்குமோ அவ்வாறு நடுக்கங்கொண்டு பெருமூச் செறிந்தார்கள். அதிக காதல்கொண்டு வந்த சிலர் சித்திரப் பாவைப்போல் அசைவற்று பிரமித்திருந்தார்கள். பாஞ்சாலன் புத்திரன் ஏதோ சொல்லப் போகிறானென் றிருந்தோம் வில்லை ஒடிப்பவருக்குத்தான் அக்கன்னிகை மாலையிடுவளென்று சொன்னானே. நாமெப்படி அதை ஒடிக்கிறதென்று சொன்னார்கள். சிலர் நம்மால்முடியாது இதை ஒடித்து இந்தக்கன்னிகையை மணம்புரியும் மகாபுருஷனைப் பார்த்து சந்தோஷப்படலாம் என்றார்கள். இவ்விதம் இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் திரௌபதிக்கு தாதிமார் வந்திருக்கும் அரசர்களின் பெயரையும் அவர்களின் பராக்கிரமத்தையும் சொன்னார்கள்; திரௌபதியோ அவர்கன் வார்த்தையைக் கவனியாமல் அர்ச்சுனனையே நினைத்துக்கொண்டு கடவுளே! தயவுசெய்து அம்மகா புருஷனை எப்படியாவது அனுப்புங்கள் என பலவாறாக கடவுளை தியானித்துக்கொண்டேயிருந்தாள். நிற்க துரியோதனன், கர்னன் இன்னும் அநேக இராஜாக்கள் வந்து வில்லை எடுத்து வளைக்கப் பார்த்தும் முடியாமல்போகவே அவமானம் அடைந்து தங்களிருப்பிடத்திற்குச் சென்று உட்கார்ந்தார்கள். பின்பு பிராமணர் கூட்டத்திலுள்ள அர்ச்சுனன் எழுந்துபுன்சிரிப்புடன்ஐயா! மகாராஜாவே, இந்தவில்லை எவ்வர்ணத்தில் உதித்தவனும் எடுத்து லக்ஷயத்தில் கணைதொடுத்தால் மணஞ்செய்யலாமாவெனகம்பீரமாகக் கேட்டான். அப்பொழுதுசிலர் இவனைப்பார்த்து நகைத்தார்கள், சிலர் பிராமணனுக்கு க்ஷத்திரிய தைரியம் எப்படிவரும் என்றார்கள். சிலர் இவனுக்கு பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறதோவென சொன்னார்கள். சிலர் ஒருக்கால் ஜபம் அடந்தாலும் அடையலாமென்றார்கள். உடனே துட்டதுய்ம்மன் இப்பொழுது இந்தக்காரியத்திற்கு க்ஷத்திரியரென்றும் பிராமணரென்றும் நியமமில்லை. உமக்கு சாமர்த்தியமிருந்தால் சுகமாய் தாங்கள் சென்று ஒருகை பார்க்கலாமென்றான். அரச்சுனன் புன்சிரிப்புடன் ஆ! ஆ!! வென்று சொல்லி மெதுவாக வில்லினிடம் சென்று கடவுளை தியானித்து வில்லை ஒருகையில் பிடித்து வளைத்து நாணிபூட்டி ஓசை காட்டி அம்பையெடுத்து சந்தானம்பண்ணி காதளவுமிழுத்து இயந்திர ஸ்தம்பத்தின் அடிவாரத்தில் ஒரு கடார நிறைய வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீரில் அக்குறி நிழலைப்பார்த்துக்கொண்டே ஆகாயத்தில் அம்பைத் தொடுத்து அந்த மச்சியயந்திரத்தை அறுத்தான். உடனே திரௌபதி பூமாலையை அர்ச்சுனன் கழுத்தில் அணிந்தாள். பிராமணர்கள் மிகச்சந்தோஷப்பட்டு தம்பதிகளுக்கு ஆசிர்வாதம் செய்தார்கள். பாஞ்சாலன் முதலியவர்கள் மிகச் சந்தோஷப்பட்டார்கள். வாத்தியகோஷம் நடந்தது; திரௌபதிஇம்மகா புருஷர் அர்ச்சுனராகவே யிருக்கவேண்டும் ஏனெனில் இவருடைய உருவப் படத்தை நாம் பார்த்திருக்கிறோம் அதுபோ லிவரிருக்கிறார்; மேலும் தேவவாக்கு வீணாகாது என மனதில் எண்ணிக்கொண் டிருந்தாள்.

அர்ச்சுனன் மகாராஜாவே! இதோ நீங்கள் சொன்னபிரகாரம் செய்துவிட்டேன் இதோ உங்கள் புத்திரியை கைபிடிக்கிறேன் என்றுசொல்லி கையைப்பிடித்துக்கொண்டான், திரௌபதிபுன்சிரிப்புடன் ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்ப தேகத்தில் புளகமுற்று கடைக்கண்ணினால் தன் கணவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அர்ச்சுனன் பின்பு மிகசந்தோஷத்துடன் தன் மனவியை யிட்டுக்கொண்டு தன் தமையன் தம்பிமார்களி னிடத்தில் சென்று வீட்டிற்குப் போக எத்தனித்தான்; துரியோதன மகாராஜன் வேர்வை யுண்டாகும் நெற்றியையும், சிவந்த கண்களையும் உடையவனாய் எழுந்து, ஓ மகாராஜாக்களே! ஒரு பிராமணன் வந்து இராசகன்னிகையை எடுத்துக்கொண்டு போவதைப் பார்க்க உங்களுக்கு அவமான மில்லையோ? நாம் க்ஷத்திரியர்களல்லவா? நாம் சும்மாயிருக்கலாமா? அக்கன்னிகையை விடலாமா? நாம் அந்தப் பிராமணனுடன் யுத்தம் செய்ய வேண்டாமா? என கோபத்துடன் சொல்வதைக் கேட்ட அரசர்களில் சிலர் ஒன்றாய்க் கூடி சண்டைக்குக் கிளம்பினார்கள், அர்ச்சுனனும் பீமனும் இறகினடிக்குருத்துப் போலுமொளி மிகப் பற்கள் பொருந்திய பவளம் போன்றவாயை யுடைய முகத்தையுடையாளை தங்கள் தமையனாகிய தருமனிடத்தில் ஒப்புவித்து அவர்களை அழிக்க யுத்தம் செய்தார்கள். மத்தியில் பிராமணர்கள் இவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வந்தார்கள் அர்ச்சுனன் அவர்களைப் பார்த்து பிராமணோத்தமர்களே இவர்களை நானே அழிக்கிறேன் எனக்கு பூர்ண ஆசீர்வாதம் மாத்திரம் செய்யுங்களென்று சொல்லி அரசர்களுடன் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தான், கர்னன் ஒருபாணத்தினால் மூர்ச்சையால் கீழேவிழுந்தான், சல்லியன் வர பீமன்கண்டு சுயம்வரப்பந்தலின் ஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து சல்லியன் விட்டபாணத்தையெல்லாம் தடுத்து சல்லியன் மார்பில் ஒரு குத்து குத்தினான், இவனும் மூர்ச்சித்து கீழே விழுந்தான். இவ்விதம் ஒவ்வொருவரையும் ஜயித்துக்கொண்டிருக்கையில் அரசர்கள் ஓடதலைப்பட்டார்கள், துரியோதனன் கண்டு இதென்ன மோசம் எல்லாரும பயந்து ஓடதலைப்படுகிறார்களே எனபயந்து அவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து தான் யுத்தம் செய்ய புறப்படுகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் முதிர்ந்த பிராமண வேடங்கொண்டு துரியோதனனிடத்தில் வந்து அப்பா அந்தக்கன்னிகையை யடைந்த புருஷன் அர்ச்சுனன் சல்லியனைக்குத்தினவன் பீமன் இதை யொருவருக்கும் சொல்லாதே யென்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டார். துரியோதனன் திகைத்து அரக்குமாளிகையில் சாம்பலாய்ப் போய் விட்டார்களே இவர்கள் எப்படி தப்பித்துக்கொண்டார்கள்? இது தெய்வசங்கர்ப்பம், இவர்களைப் பார்த்தால் அர்ச்சுனன் பீமனைப் போல் தோன்றுகிறார்களென எண்ணி மற்றவர்களிடத்திலும் சொன்னான். அவர்களும் ஆம் அவர்களும் அவ்விதம் தான் காணப்படுகிறார்களென்று சொல்லி யுத்தத்தை நிறுத்தி தங்களிருப்பிடத்திற்குப் போய்

விட்டார்கள். அர்ச்சுனன் மற்றவர்களுக்கு விடையளித்து தனது மனைவியுடனும் தமையன் தம்பிமார்களுடனும் வீட்டிற்குச் சென்று தனது தாயிடத்தில் ஒரு கனிபெற்றேன் அம்மா! வென்றான். குந்திதேவியார் இதையறியாமல் ஐவரும் அக்கினியைப் புசியுங்களென்றாள், பின்பு வந்துபார்க்கையில் ஒரு தேவப்பெண்ணைப் போல்நிற்கின்ற திரௌபதியைக் கண்டு மகிழ்ந்து தெரியாமல் இப்படி சொன்னேமே புத்திரர்களோ தாய்வார்த்தைக்கும் சத்தியத்திற்கும் தவறாதுநடப்பவர்கள்; இனியென்ன செய்வதென்று பிரமித்திருக்கையில், அர்ச்சுனன் அண்ணாவுக்கு கலியாணம் ஆகாமலிருக்கும்பொழுது எனக்குமாத்திரம் விவாகம்கூடாது; ஆகையால் ஐவரும் விவாகம் புரிவது நலம் என்றான், தருமர் இவ்விதமே அபிப்பிராயப் பட்டு சொன்னார். திரௌபதி குந்தேவியாருக்கு நமஸ்காரம் செய்தாள் அவர்கள் திரௌபதியை மனக்களிப்புடன் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்ட் பெண்பாடசாலை.

செப்டம்பர்மீ 27உ காலையில் இப்பாடசாலையில் 8-மணிக்கு இப்பாடசாலையின்வருஷோற்சவ கொண்டாட்டம் நடந்தேறியது. அக்காலத்தில்பெண்பாடசாலைகளுக்கு இன்ஸ்பெக்டராகியமிஸ். A. ஆர்னல்ட்என்றமாது சபைத்தலைவியாக விருந்தார். இன்னும் அநேக இந்துமாதர்களும் வந்திருந்தார்கள்.

இப்பாடசாலையின் மொத்த பெண்கள் 135. பரிக்ஷையில் பெண்கள் திருப்திகரமாய் தேறினார்கள். ஒரு பெண் லோயர்சகண்டரி பரிக்ஷையில் தேறியிருக்கிறாள், இந்தவருடம் மார்ச்சுமாதம் நமது கவர்னரும் அவர் மனைவியாரும் இங்குவந்து இப்பாடசாலைப் பெண்களைப்பார்த்து மிகச் சந்தோஷப்பட்டார்கள். கல்வியிலாகா அதிகாரியும் இந்தபாடசாலை நன்றாக நடத்தப்பட்டு வருகிறதென்றும், பெண்கள் விருத்தியடைந்து வருகிறார்களென்றும் சௌபாக்கியவதிசெல்லம்மாளுடைய முயற்சியாலும் ஊக்கத்தினாலும் இந்தபாடசாலை யாவாராலும் மதிக்கும்படியா யிருக்கிறதென்றும்எழுதியிருக்கிறார் என ரிபோர்ட்டுவாசிக்கப்பட்டது.

பின்பு சிலபெண்கள் கல்வியிற் றேறியவும், கற்புடையவும், தன் கணவனிடத்தில் மிக விசுவாசமுள்ளவும், ஜீவகாருண்யம் முதலிய நற்குணங்களுள்ள ஒரு இராஜபுத்திரியின் கதையை சம்பாஷித்ததைக் கேட்டவர்கள் மிக

மகிழ்ந்தார்கள், சில பெண்கள் கோலாட்டம் கும்மி, கிண்டர்கார்டன் முதலிய விளையாடல்களைச் செய்தார்கள். உடனே பெண்களுக்கு வெகுமதி யளிக்கப்பட்டது.

திவான்பஹதூர் ஆர். ரகுநாதராயருடைய பௌத்திரி பின்வருமாறு சொன்னாள். மாதர்களே! கனவான்களே! நீங்கள் யாவரும் இங்குகூடியது எங்களுக்கு மிகச் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கியதும் தவிர தைரியத்தையு முண்டாக்கியது. நாங்கள் உங்களுக்கு மிக விசுவாசமுள்ளவர்களா யிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு பரிபாலித்த மிஸ் ஆர்னால்ட் அம்மாளவர்களுக்கு எங்கள் மனப்பூர்ண வந்தனத்தை யளிக்கின்றோம். நமது எழாவது எட்வர்டு மகாராஜா அவர்களுக்கு பட்டாபிஷேகமானதைப் பற்றியும் அவர் சௌக்கியமாயிருக்கிறதைப் பற்றியும் மிகச்சந்தோஷப் படுகிறோம்.

நமது மகாராஜா அவர்களும் அவர்கள் குடும்பத்தாரும் நீடூழிவாழும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். சென்றமார்ச்சுமாதம் இங்குவந்து எங்களைப் பிரியத்துடன்பார்த்த எச். இ. லார்ட் ஆண்டில் அவர்களுக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் எங்கள் வந்தனத்தை யளிக்கின்றோம்.

பின்பு திவான்பஹதூர் ஆர் ரகுநாதராயர் அவர்கள் பின்வருமாறு சொன்னார்:—நான் அநேக வருடங்களாக இப்பாடசாலையின் வருஷோற்சவங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஒவ்வொரு வருஷமும் இப்பாடசாலை அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. இப்பாடசாலையின் தலைவி உபாத்திமார் பி.செல்லம்மாள் மிக ஊக்கத்துடனும் பிரியத்துடனும் உழைத்துவருவது மெச்சத்தகுந்ததே. ஒவ்வொருவரும் கிரமமாய் தங்கள்பெண்களை பாடசாலைக்கு அனுப்பி வரவேண்டுமென்றும், பாடசாலை விருத்தியைக் கோரவேண்டுமென்றும் நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். சபைத்தலைவியாகிய இம்மாதுக்கு எனது வந்தனத்தை யளிக்கின்றேன்.

இப்பாடசாலையின் விருத்தியைகோரிக்கொண்டிருக்கும் மிஸ் ஆர்னால்ட் என்றமாது பெண்கள் கற்பதால் விளையும் நன்மையைப் பற்றியும் பெற்றோர்கள் தங்கள் புத்திரர்களுக்கு கல்வி புகட்டி வருவதுபோலவே தங்கள் புத்திரிகளுக்கும் கல்வி புகட்டிவரவேண்டுமென்றும் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்தார்கள்.

பின்பு புஷ்பம் தாம்பூலம் அளித்தபின் சபை கலைந்தது.

கும்பகோணம். ஓர் மாது.

*சென்னை ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ்.

சென்னைத் துறைமுக வாராவதியைப்பற்றி ஜூன்மீ சஞ்சிகையில் சித்திரப்படத்துடன் எழுதியிருந்தோம். இவ்விதம் ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் எழுதப்படவேண்டுமென்று நமது கையொப்பநேயர்கள் நமக்கு கடிதங்கள் எழுதியிருப்பதும் தவிர சென்னை இந்து, ஸ்டாண்டர்டு, சுதேசமித்திரன், இந்துநேசன் முதலிய பத்திரிகைகளும் நல்ல அபிப்பிராயப்பட்டு இவ்விஷயம் அடிக்கடி வந்தால் மாதர்களுக்கு மிக உபயோகமாக விருக்குமென்று கூறுகின்றன.

இச் சஞ்சிகையில் சென்னை சமுத்திரக்கரையின் வடகோடியிலிருக்கும் ஜெனரல் போஸ்டாபீஸின் சித்திரப்படத்தைப் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

இந்த ஆபீஸ் 1884ளு மேமீ 1உ யன்று கவர்ன்மெண்டாரால் கட்டப்பட்டது. இதற்கு 7 லக்ஷம் ரூபா செலவிடப்பட்டது. இது பெரியகட்டிடமாக விருப்பதுடன் பார்வைக்கு வெகு அழகுள்ளதாக விருக்கிறது. இவ்வூருக்கு வருகிற ஒவ்வொருவரும் இக் கட்டிடத்தைப் பார்க்காமலிருப்பதில்லை. இதில் தினம்4878 கவர்காகிதங்களும், 3359 கார்டுகளும், 303 சமாசாரப்பத்திரிகைகளும், 870 பாக்கட்டுகளும், 52 பார்சல்களும் வெளிதேசங்களிலிருந்து இங்குள்ளவர்களுக்கு கொடுக்க வருகின்றன. தினம் கவர்காகிதம் கார்டுகள், சமாசாரப் பத்திரிகைகள், பாக்கட்டுகள், 13084-ம் பார்ஸல்கள் சுமார் 215-ம் வெளிதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

சென்னையில் சுமார் 33 சிறிய தபால் ஆபீசுகளும், தபால் காகிதங்கள் போட தபால்பெட்டிகளுள்ள தூண்கள் சுமார் 120 மிருக்கின்றன. இவைகள் ஜனங்களுக்குமிக உபயோகமானதென்று நாம் சொல்லவேண்டியதவசியமல்ல. தபாலாபீசுக ளில்லாதகாலத்தில் ஜனங்கள் ஓலையிலெழுதி வேலைக்காரன் மூலமாக அனுப்பிவந்தார்கள். இப்பொழுது காசிக்கு காலணா கார்டில் சங்கதிகளை யெழுதி அனுப்பினால் போதுமானது இது 5, 6 தினத்தில் அங்குள்ளவருக்கு கிடைக்கும். 5000 மைல் தூரமுள்ள லண்டன்முதலியவிடங்களுக்கும் 1 அணா கார்டிலாவது அல்லது 2½ அணா ஸ்டாம்பு ஒட்டவைத்த கவரிலாவது விஷயங்களை எழுதி அனுப்பினால் 16,17தினத்தில் போய் சேர்ந்துவிடும். இவ்விதம் தபால்களை யனுப்ப ஆபீசுகளை கவர்ன்மெண்டார் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இவைகளால் நமக்குமிக உதவியாக விருக்கிறதுமன்றி கவர்ன்மெண்டாருக்கும் லாபகரமாயிருக்கிறது.

---

* Our thanks are due to the Presidency Post Master, for the information he kindly has given. (Editor)

பனிக்கட்டியும் அதன் விசித்திரங்களும்.

சூரிய உஷ்ணத்தினால் சமுத்திரம் - தடாகம் - ஏரி முதலிய நீர் நிலைகளிலிருந்து ஆவியாயெழும்பி ஆகாயத்திற் சென்ற அணுக்களின் சமூகமான மேகமானது குளிர்ச்சியான வாய்வு தாக்குவதினாலே மழைத்தண்ணீராகக் கீழே விழுவதுபோல், பின்னும் குளிர்ச்சியான வாய்வு தாக்குவதினாலே பனிக்கட்டிகளாக விழுகின்றன. உஷ்ணப் பிரதேசமாகிய இந்தியாவைப் போன்ற தேசங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பனிக்கட்டிகளின் விசித்திரங்கள் இன்னவையென்று புலப்படா. துருவப்பிரதேசங்களிலுள்ள சிலதேசங்களிலும் ஐரோப்பா முதலிய கண்டங்களிலிருக்கும் அதிசீதள தேசங்களிலும் பனிக்கட்டிகளின் விசித்திரங்களைப் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம். உஷ்ணப்பிரதேசங்களிலே உன்னதமான மலைகளின்மீது மாத்திரம் அனேகஆயிர அடிகளுக்கு மேலாகப் பனிக்கட்டிகள் கரையாமல் சதா இருந்துக்கொண்டிருக்கும். சீதளப்பிரதேசங்களிலோ தரை மட்டத்திலேயே நாற்புறமும் பனிக்கட்டிகள் நிறைந்திருக்கும். ஜலம் குளிர்ச்சியின் மிகுதியால் பனிக்கட்டிகளாய் இறுகியகாலத்து அவற்றைக் கற்பாறைகளைக் கொண்டு உடைத்தாலும் அவை உடையமாட்டா. ஐரோப்பாவிலுள்ள ஆல்ப்ஸ் என்னும் பர்வதத்தின் சாரல்களில் யாத்திரைபோகும் அனேகர் தம்மேல் கருங்கற்களைப் போன்ற பனிக்கட்டிகள் அப்பர்வதத்தின் உச்சியிலிருந்தும் விழ எலும்புகளொடிந்து உரு தெரியாமல் மாய்ந்தனரென்று நாம் கேள்விப்படுகிறோம். கிரீன்லாண்டு என்னும் தேசத்தில் சற்றேறக்குறைய முக்காலே மூன்றுவீசநிலம் பனிக்கட்டிகளாகிய புலத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பனிக்கட்டிகள் பர்வதாகாரமாய் அடுக்கடுக்காக ஓங்கிவளர்ந்து சமுத்திரத்தில் மிதந்துகொண்டேபோகும். அப்படிபோகையில் சமுத்திரத்தின் மேற்பாகத்திலே எவ்வளவு தூரம் அவைகள் உயர்ந்து தோன்றுகின்றனவோ அதைவிட ஏழெட்டுமடங்கு அதிகமாய் சமுத்திரத்தின் அடிப்புறத்தில் அவைகள் ஆழ்ந்து கிடக்கும். பெருத்த பர்வதாகாரமாய் மகா கெம்பீரத்தோடு மிதந்துகொண்டுபோகும் இப்பனிக்கட்டிகள் மரக்கலங்களைத் தாக்குமாயின் அம்மரக்கலங்கள் எவ்வளவு பெரிதானவைகளாகவும் திண்மையானவைகளாகவும் இருக்கினும் அவை ஒரு நொடியில் பொடிப் பொடியாய் விடுகின்றன. பர்வதாகாரமான இப்பனிக்கட்டிகள் சுமார் இரண்டாயிர அடி உயரத்துக்கு ஓங்கிவளர்ந்து சமுத்திரத்தில் மிதந்து வருவதுண்டு. பெரியமலை ரூபமாக உயர்ந்துள்ள யாதொரு பெரும்பனிக்கட்டி அடுக்கடுக்காக மேலே அமைக்கப்பட்டுள்ள பற்பல சிறு பர்வதாகார பனிக்கட்டிகளின் சமூகமாதலால் அவற்றில் ஏதாவது ஒருபாகம் இற்று சமுத்திரத்தில் விழுமானால் அதுவிழும் அதிர்ச்சியினால்

சுமார் நூறு மைலுக்கு அப்புறமிருக்கும்யாதொரு மரக்கலமும் திடீரென்று அலைகளினால் மொத்துண்டு உடைந்தாவது கவிழ்ந்தாவது போய்விடும். பர்வதரூபம்போல் ஓங்கியுள்ள பனிக்கட்டிகள் வெகுசாய்ச் சுத்த ஜலம் இறுகியதனால் உண்டானவைகளாம். இன்னும் ஒருவகையான பனிக்கட்டிகள் உண்டு. அவை பர்வதாகாரமாக மேலெழுந்து வளராமல் அனேக மைல் தூரம்வரையில் நாற்புறமும் பாளம் பாளங்களாய்ப் பரவிப் பெருங்கட்டுமரங்கள் போல் சமுத்திரத்தில் மிதந்து கொண்டேபோகும். இந்த வகையான பனிக்கட்டிகள் பெரும்பாலும் சமுத்திரத்திலுள்ள உவர்நீர் இறுகியதனால் உண்டானவைகளாம். மேலே பர்வதாகாரமாயிருக்கத் தக்க பனிக்கட்டிகளைவிட, கட்டுமரங்கள் போலிருக்கும் இப்பனிக்கட்டிகளுக்கு மாலுமிகள் கர்ப்பங் கலங்குவார்கள். ஏனென்றால், பர்வதாகாரமான பனிக்கட்டிகளைத்தூரத்தில் கண்டமாத்திரத்தில் அவர்கள் மரக்கலங்களை ஒதுக்கி வேறே மார்க்கமாகக் கொண்டு போய்விடக்கூடும்; நீர்மட்டமாயிருக்கும் இவைகளோ மாலுமிகளின் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் ஜலத்தின் ரூபமாகவே தோன்றி மரக்கலத்தை வந்து நாற்புறமும் கிட்டிக்கொள்ளும். இவற்றிற்கு இடையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட மரக்கலம் அப்பனிக்கட்டிகள் ஒன்றோடொன்று குளிர்ச்சியின் மிகுதியினால் இறுகஇறுக நசுங்குண்டு முறிந்து தவிடுபொடியாய் விடும். அப்போது அதிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அன்னமாகாரமின்றிக் கட்டுமரங்களைப் போலிருக்கும் அப்பனிக்கட்டிகளின் மீது நிற்கவேண்டிவரும். இந்தப்படி அவர்கள் நின்று கொண்டேயிருக்கையில் சீதளம் சற்றேகுறைந்து உஷ்ணம் கொஞ்சம் மிகுந்த உடனே கட்டுமரம் போல்தாங்கிக் கொண்டிருந்த பனிப்பாளங்கள் தம் நிஜசொரூபமாகிய ஜலரூபமாய் அத்தனை ஜனங்களையும் ஒருநொடியில் தமக்குள் ஐக்கிய மாக்கிக் கொள்ளும்.

பர்வதரூபங்களாயிருக்கும் பனிக்கட்டிகள் வெவ்வேறு திசைகளிலிருந்து சமுத்திரத்தில மிதந்து கொண்டே வந்து ஒன்றோடொன்று தாக்கும்போது உண்டாகும் பெருத்த சப்தத்துக்கு உலகத்தில் மற்றிறந்த ஒலியையும் நிகராகச் சொல்வது முடியாது. சமீபத்திலுள்ள தேசங்களிலிருந்து ஜனங்கள் காது செவிடுபட்டுப் பிரமையடைந்து விடுவார்கள். பலஹீனர்களாயிருக்கும் சிலர் இறந்தும் போவதுண்டு. கோடையிடி முழக்கத்தையும் அதன் பேரொலிக்கு ஒப்பிடுதல் - சிங்ககர்ச்சனைக்குப் பூனைக்கூச்சலை உவமித்தலையே நிகர்க்கும். பர்வதாகாரமான இப்பனிக்கட்டிகளைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் அவைகள் உன்னதமான எழுநிலை மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் போலவும், இரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சைன்னியங்கள் போலவும், புலி ஒட்டக முதலிய விலங்குகள் போலவும் பற்பல வர்ண பேதங்களுடன் விளங்கித் தோன்றும்.

(Arctic Ocean) உத்தர துருவ மகா சமுத்திரமும் (Antarctic Ocean) தட்சண துருவமகா சமுத்திரமும் மேற்கண்டவாறு சதா பனிக்கட்டியி

னால் நிறைந்து கிடக்கின்றபடியினால் அங்கு மரக்கலங்களைச் செலுத்திக் கொண்டுபோக மானுஷிகளுக்குச் சாத்தியமாவதில்லை. பூமியைச் சுற்றிலும் யாத்திரை செய்யவேண்டுமென்று புறப்படுவோர்களெல்லாம் கிழக்காகவாவது மேற்காகவாவது மரக்கலங்களைச் செலுத்திக் கொண்டு போவார்களேயன்றி வடக்காகவாகிலும் தெற்காகவாகிலும் போகத்துணிவதில்லை. அங்ஙனம் அவர்கள் போவதற்குச் சாத்தியமாயிருக்குமானால் இன்னும் என்னென்ன விசித்திரங்கள் புலப்படுமோ அறிகிலம். பனிக்கட்டிகள் பாளம் பாளங்களாகவும் உண்டை உண்டைகளாகவும் அநேகமைல் விஸ்தீர்ணம் வரையில் கட்டுமரங்களைப்போல் மிதக்கப்பெற்ற சமுத்திரபாகங்களையே பூர்வீக இந்துக்கள் அலங்காரமாய் (ததி) தயிர் சமுத்திரம் என்று கூறியிருக்கலாம். இதுபோலவே இப்போது உலகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவாவது கண்டுபிடிக்கப்படாத தாகவாவதுள்ள என்னென்ன சமுத்திரங்களை (க்ஷீர) பாற்சமுத்திர மென்றும், (சர்ப்பி) நெய்சமுத்திரமென்றும், (இட்சு) கரும்பு சமுத்திரமென்றும், (சுரா) தேன் சமுத்திரமென்றும் பூர்வீக இந்துக்கள் உருவகப் படுத்தினார்களோ அது இக்காலத்தவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. [ஜ. வி.]

போவர் யுத்தப் பிரசுரங்கள்.

சென்ற சில வருடங்களாக பிரிடிஷாருக்கும் போவருக்கும் தென்னாப்பிரிகாவில் பெருஞ் சண்டை நடந்து சிறிதுகாலத்திற்குமுன் தான் சமாதான முடிந்ததென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆனால் போவர்கள் இன்னார் என்பதும் சண்டையின் காரணம் என்ன என்பதும் யுத்தத்தின் வரலாறு எவ்வாறு என்பதும் ஆங்கிலங்கற்ற சிலருக்கே யன்றி தமிழ் மட்டும் அறிந்த அநேகருக்கும் தெளிவாய்த்தெரியாது. அவர்களும் இவ்விஷயங்களையெல்லாம் எளிதில் உணரவேண்டு மென்பதை உத்தேசித்த ஒருவர் 'போவர் யுத்தப் பிரசுரங்கள்' என்ற பொதுப் பெயரிட்டு "டிவெட், டிலாரி, போதா"; "குரூகர், ஜூபார்ட், கிரான்ஜே"; "போவர் பராக்கிரமம்"; "போவர் பிடிவாதம்"; என்னும் நான்கு புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார். சமாதானத்தைப் பற்றிய ஒரு புத்தகமும் தயாராய் வருவதாகப் பிரசுரித்திருக்கிறார். மேற்குறித்த நான்கு புத்தகங்களும் நமது பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டன. முன்னைய இரண்டு புத்தகங்களில் அவ்வவர்களின் சரிதமும் அவர்களது யுத்தமுறைமைகளும் நன்கு விவரிக்கப்பட்டுள. லார்ட் கிச்சனர் ஜோகான்ஸ் பர்க்கில் நடந்த ஒரு விருந்தின்போது "போவர்கள் பிடிவாதக்காரர்கள் என்றும் பராக்கிரம சாலிகள்" என்றும் சொல்லியிருப்பதால் பின்னைய இரண்டு புத்தகங்கட்கும் ஆசிரியர் இட்ட பெயர் மிகப்

பொருந்தும் என்பது யாம் கூறுமலே விளங்கும். போவர் பராக்கிரமத்தில் போவர்களின் பூர்விக சங்கதிகள், அவர்களினது உண்மைத்தன்மை, போவர்ப் பெண்களின் குணம், யுத்தத்தின் மொத்த சாராம்சங்கள் முதலிய வெல்லாம் தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. போவர் பிடிவாதத்தில் போவர் தானுகஷி கோறியது, மீண்டும் போர்க்கோலம் கொண்டது, மத்திய ஸ்தம் பேசியது முதலியவெல்லாம் அருமையாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் "தமிழில் இதுவரையும் இல்லாத கருத்துக்களையும் இதுவரையில் இருந்து இப்போதைய தமிழர்க்கு அர்த்தமாகாமல் இருக்கும் கருத்துக் களையும் ஆங்கிலேய பாஷையிலுள்ள கருத்துக் கிசையக்காட்டும்படி புதி தாய் இப்போது புனைத்து அமைக்கப்பட்ட" சில பதங்களும் பிரயோகிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் புத்தகத்தின் இறுதியில் ஒரு அனுபந்தமாகச் சேர்த்து பொருளுடன் பதிப்பித்திருக்கிறது. இப்பதங்க ளிற் பல மிக மேன்மையானதே. ஆயினும் சில அவ்வளவு சிரேட்டமுடைய தெனச் சொல்ல இடமில்லை. மொத்தமாகப் புத்தகங்கள் சாதாரண அறி வுடைய ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளும்படியான அவ்வளவு எளியநடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. யாவரும் இப்புத்தகங்களை வாங்கி வாசித்தல் நலமே. ஆசிரியர் யாதுகாரணம் கொண்டோ தம் உண்மைப்பெயரை வெளியிடாது 'தன்னுடு நேசி' என்ற நாமத்துடன் புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார். இப்புத்தகங்களாலேயே இவர் 'தன்னுடு நேசி' யென்று நாம் கூறுவோம். புத்தகங்கள் 'பைகா' எழுத்தில் நேர்த்தியான கடிதாசியில் ரிப்பன் அச்சி யந்திரசாலையில் அழகாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. விலை தனித்தனி அணு ஆறு. ஆனால் மேற்படி நான்கு புத்தகங்களில் ஒரேகாலத்தில் ஏதாவது இரண்டிற்குக் குறையாது வாங்குவோர்க்கு ஒவ்வொன்றும் நான்கு அணு வுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆதலின் இவ்விரண்டாக வாங்குவதே யாவருக் கும் நன்மை.

தருமம்.

தருமமானது, புண்ணியம் எனப்பெயர் பெறும். உலகத்தில் நாம்செய் யவேண்டிய எல்லாவித நற்காரியங்களையும் தருமமென்றே கூறலாம். தரு மத்திற்கு எதிரிடையாயிருப்பது அதருமம், அல்லது பாவமென்று சொல்லப்படும்; அதாவது நாம் உலகத்தில் செய்யும் கெட்ட காரியங்களெல் லாம் அதருமத்தில் அல்லது பாவத்திலடங்கும். இதனுல்தருமமானது புண் ணிய மென்றும், அதருமமானது பாவமென்றும் தெளிவாய்த் தெரியவருகி றது. இவைகள் தான் நல்வினையென்றும், தீவினையென்றும் சொல்லப் படுகின்றன. உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் தருமத்திலும், அதரு மத்திலும், அல்லது நல்வினை, தீவினைகளிலும்தான் கட்டுப் பட்டவைகளாயி

ருக்கின்றன. ஜீவராசிகளுக்குள் அநேக பேதங்களிருந்தபோதிலும், அவைகளுக்குட் சிறந்தது மனிதப் பிறவியாதலால் முக்கியமாய்இப்பிறவியே அவ்விரண்டிலும் கட்டுப் பட்டதாயிருக்கிறது. ஏனெனில், இப்பிறவி ஒன்றினுக்கே இது நன்மை, இது தீமை யென்று பகுத்தறியுங்குண மிருப்பதினாலும், இதற்குக் கீழ்ப்பட்ட பிறவிகளுக்கு அப்பகுத் தறியும் குணமில்லாமையினாலும், இப்பிறவியே தருமத்தையும், அதருமத்தையும் அறிந்து செய்யக் கூடிய தென்றும் யாவருக்கும் நன்றாய்த் தெரியவரும். மற்றப் பிறவிகள் மேற்கண்ட தருமத்தையும், அதருமத்தையும் அறியாமலே செய்யக் கூடிய வைகளாயிருக்கின்றன. அதனால் உண்டாகும் லாபமும் நஷ்டமும் அவைகளுக்கு தெரியாமலே போய்விடும், இதனால் பகுத்தறியுங்குணமுள்ள மனிதர்கள் தாம், தருமத்தையும், அதருமத்தையும் கடைப்பிடித் தொழுக வேண்டு மென்பது விசதமாகின்றது. உலகத்தில் தருமங்கள் பலவாயிருக்கின்றன. சாஸ்திரங்களில் தருமங்கள் முப்பத்திரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம் முப்பத்திரண்டு தருமங்களுள், உலகத்தில் உள்ள எவ்வித தருமங்களும் அடங்கிவிடும். அதுபற்றியே நூல்கள் முப்பத்திரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றன, அம்முப்பத்திரண்டு தருமங்களாவன:—ஆதுலர்க்குச்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தோர்க் குண்டி, பசுவுக்குவாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டநல்கல், மகவுவளர்த்தல், மகப்பால்வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ் சுடுதல், அறவைத்தூரியம், சுண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணார், நாவிதர், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறர்துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப் பந்தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுரிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குணவு, ஏறுவிடுத்தல், விலை கொடுத் துயிர் காத்தல், கன்னிகாதானம் என்று சொல்லப் பட்டவைகளாகும். இவைகளுட் ஆதுலர்க்குச் சாலைமுதலாகக் கூறப்பட்ட சில தருமங்கள் அன்னதானத்தின்கண்ணடங்குமாதலால், அவ்வன்னதானமே சிறந்த தென்று கொள்ளப்படும். இவ்வன்னதானம் ஒன்றே அதனை யேற்பவர்களை திருப்தி செய்யக்கூடியதா யிருக்கிறதேயன்றி ஏனையவைகள் அங்ஙனம் திருப்திசெய்யக்கூடியவைகளாயிருக்கவில்லை. உலகத்தில் ஒவ்வொரு ஆத்மாக்களும் முதலில் விரும்புவது அன்னமேயன்றி வேறொன்றல்ல. அதனை ஒருவன் திருப்தியாயடைந்தபோதுதான், உலகத்திலுள்ள மற்ற இன்பங்களின் மேல் மனஞ்செல்லும். அதனை ஒருவன் அடையாதபோது, அவனுக்கு மற்றவைகளின் பேரில் வெறுப்புண்டாமென்பது நூல்களின் கருத்தாயிருக்கிறது. இதுபற்றியே "மானங்குலங்கல்வி வண்மையறிவுடைமை, தானந்தவமுயற்சிதாளாண்மை, தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந்திடப் பறந்துபோம்" என்று மேலோர் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதனால் அன்னபேட்சையாகிய பசியினால் இவ்வளவும் அற்றுப் போகிறதாலல் அன்னதானத்தைவிட எந்த தானத்தைச் சிறந்ததென்று கூறலாம். உலகத்தில் ஒவ்வொரு ஆத்மாக்களும் உம்மால் கூடிய வரையில் அன்னதா

னத்தை செய்து வருவார்களானால், மற்ற எல்லாவித தருமங்களையும் ஒருங்கே செய்தவர்களாவார்களென்பது திண்ணம். நமது மூதாட்டியாராகியஔவையாரும் முதலில் "அறஞ்செயவிரும்பு" என்றுகூறி அதில் ஆத்மாக்கள் என்ன அறமோவென்று சந்தேகங்கொள்ளா திருக்கும் பொருட்டு, அதனை விளக்க "ஐயமிட்டுண்" என்று பின்னொருவாக்கியத்தால் விளக்கிக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதனால் அன்னதானமே மனிதர்கள் செய்யவேண்டுமென்பது ஔவையாருக்கும் இஷ்டமாயிருந்த தென்பது தெளிவாய் விளங்குகின்றது. அப்படிப்பட்ட அன்னதானஞ் செய்வதிலும், தான் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த திரவியமாயிருக்கவேண்டும். இது பற்றியே "வருவாயுட் கால்வழங்கி" என்றுமுன்னோர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். தன்னுடைய வருமானத்தில் கால்பங்கு வருமானத்தை தர்மத்தில் செலவு செய்யவேண்டுமென்பது அதன் கருத்தாயிருக்கின்றது. இப்படியல்லாமல் தான் தருமஞ் செய்வதாக பலரிடத்தில் பொருளைப் பெற்று, அதில் சிலதை தருமத்தில் செலவு செய்துவிட்டு மீதியை தன்னுடைய சொந்த செலவுக்கு வைத்துக் கொள்வதாவது, அல்லது ஒருவரை மோசஞ் செய்து சம்பாதித்த திரவியத்தைக்கொண்டு தருமஞ் செய்வதாவது, அநியாயத்தில் பொருளையீட்டி அதைக் கொண்டு தருமஞ் செய்வதாவது, இன்னும் பலவித அநியாயவழிகளில் பொருளைச் சம்பாதித்து தருமஞ் செய்வதாவது ஒருக்காலும் தருமமாகாது. இதுபற்றியே தருமத்தை, உத்தம தருமமென்றும், மத்திமதருமமென்றும், அதமதரும மென்றும் நூல்கள் முறையிடுகின்றன. மேலே கூறியபடிநியாயவழியில் பொருளைச் சம்பாதித்து அதைக்கொண்டு தருமம் செய்வது ஒன்றே உத்தமதருமத்தில் சேரும். மற்றவைகள் யாவும் அதனதன் யோக்கியதைக்குத் தகுந்தபடி மத்திமம், அதமம் என்கிற இரண்டிலும் அடங்கும். அப்படியடங்கின போதிலும் அதன் பலன்கள் செய்தவனையடையாமல், பொருளின் சொந்தக் காரனைத்தான் அடையும். அதனால் இருவருக்கும் தகுந்த பலனில்லாமற் போய்விடுகிறது. வித்தியாதருமமும் சிறந்ததுதான், ஆனால் அவ்வித்தையும், ஆகாரமில்லாதவிடத்து பிரயோசனப்படுவதுகிடையாது. நித்தியதரித்திரன்ஒருவன் வித்தையையடையவிரும்பினால் அவன் முதலில் அன்னத்திற்கு வழிதேடிக் கொண்டுதான் பிறகு வித்தைக்கு முயலவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆனதுபற்றி எவ்வித தருமங்களிலும் அன்னதானமே சிறந்த தென்பதும், இவ்வன்னமில்லாத விடத்து தேகத்தில் ஆத்மாவும் நிலைபெறுதென்றால் இதைவிட எந்த தருமம் சிறந்த தென்று நாம் கொள்ளலாம்?

[பத்திராதிபர்.]

NEWS & NOTES.

சமாசாரக் குறிப்பு.

பீரங்கி குண்டு சுமார் 15-மைல் தூரம் செல்லும்.

பிரான்சுதேசத்தின் மொத்த ஜனங்களில் ஐந்தில் ஒரு பாகத்தினர் விவாக மானவர்களா யிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு குழந்தைகளில்லை யாம்.

மூங்கில் மற்ற செடிகளைக்காட்டிலும் அதிசீக்கிரம் வளருவதாகத்தெரிகிறது. 24 மணிநேரத்திற்குள் இது 2-அடி உயரம் வளருவதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

யானைக்கு மொத்தமாக எட்டு பற்கள் தானிருக்கின்றன. இதற்கு 14-வயதுண்டானபோது முதலிலுண்டான பற்களெல்லாம் விழுந்து மறுபடியும் புதிதாகக் கிளம்புகின்றன.

சென்னை இராஜதானியில் ஒருபுதிய அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ் பெக்டர் பெண்பாடசாலைகளுக்காக இருக்க வேண்டுமென கல்வியிலாக்கா உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏற்பாடு செய்து அநேக வருடமாக கவர்ன்மெண்டு பெண்கள் பாடசாலை விஷயமாக உதவி புரிந்து வந்த மிஸ்-கோவிந்தராஜுலு அவர்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் கேட்க மிகச்சந்தோஷப்படுகிறோம்.

உலகத்தில் சுமார் 1,000,000-குருடர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களில் அதிகத்தொகை ருஷியாவிலிருக்கின்றார்கள். அங்கு சுமார் 200,000-பேர்கள் நடந்து செல்லுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இவர்கள் இருட்டானவும் நல்ல காற்றில்லாதவுமான குடிசைகளி லிருப்பதனால் கண்கள் கெட்டுப் போகின்றன. பின்பு இவர்களுக்கு வைத்தியம் செய்வதற்கு தக்க வைத்தியர்களுமில்லை.

அமெரிக்காதேசத்து ஜனங்கள் தங்கள் குழந்தைகள் சந்தோஷமாய் விளையாடும்படி அவர்களுக்கு மற்ற தேசத்தாரைக்காட்டிலும் அதிக விளையாடும் கருவிகளைக் கொடுக்கிறார்களாம். பொம்மைகள் செய்யும் பெரிய இயந்திரசாலை நியூயார்க்கி லிருக்கின்றதாம். ஒருநாளைக்கு சுமார் 1607-விதம் விதமான பொம்மைகள் செய்யப்படுகின்றதாம். சென்ற வருடம் சுமார் 100 - கோடி பொம்மைகள் வெளிதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதாம்.

ஓர் பிராமணமாது பின்வருமாறு எழுதிகிறர்:—மாது ஸ்ரீலலிதாபாய் என்ற பிராமணமாது பிரவேசப் பரிட்சையிற்றேறியிருக்கிறார். இம்மாதுக்கு விவாகமாயிருக்கிறது, ஆயினும் திருவல்லிக்கேணி கோஷாவைத்தியசாலைக்குத் தினம் சென்றுமருத்துவத் தொழில்முதலியவைகளைக் கற்றுவருவதைக்கேட்க மிகச்சந்தோஷப்படுகிறோம். இம்மாது பணம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொள்ளாமல் தமது குழந்தைகளுக்கும் பொதுவாக இதரர்களுக்கும் உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டே தமது கணவர் உத்திரவு பிரகாரம் இத்தொழிலைப் பயின்று வருகிறார்கள். இம்மாதுக்கு சங்கீதமும் நன்றாய் வாசிக்கத் தெரியும், இவ்விதம் இம்மாது படித்திருப்பதும் பரோபகார சிந்தையுடன் இத்தொழிலைக் கற்று வருவதும் மெச்சத் தகுந்ததே.

பெண்கல்வி:—இந்துப் பெண்கள் கல்வி யபிவிருத்தியின் விஷயமாய் மைசூர் ராச்சியம் அதிக முயற்சிசெய்து வருகின்றது. தேவராஜ் அரசுபகதூர் தரும நிதியிலிருந்து, பெண்கல்விக்கென்றே ரூபாய் 2 முதல் 5-வரையிலுமுள்ள அநேகம் உபகாரச் சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படும். இந் நன்கொடைக்கு பலஜாதி விதவைகளிடமிருந்தும் விண்ணப்பம் வந்திருக்கின்றனவென்று கேட்கச் சந்தோஷிக்கிறோம். அவ்வாறு விதவைகளுக்கு வித்தியாப்பியாசம் செய்வித்து, பின் அவர்கள் பெண்பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்திமார்கள் ஆவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியையும் செய்வித்தல் மிகவும் நல்லஏற்பாடு. நம் தேசத்தின் மற்றப் பாகங்களிலும் இவ்வாறு செய்வது உசிதமே. இந்து விதவைகளுக்கு, பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதைவிட வேறொரு வேலையும் அவ்வளவு நல்லதாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வாறே பெண்கல்வி முதலிய விஷயங்களில் இத்தேசத்தில் இருக்கும் கெடுதிகளெல்லாம் காளாசரிதியில் நீங்குமென்று நினைக்கிறோம்.

ஜப்பான்தேசத்தில் மாதர்களுக்காக பிரத்தியேகமாக ஒரு யுனிவர்சிடியிருக்கிறது. இங்கு 82 மாதர்கள் பி-ஏ. பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். தற்காலம் 800 மாதர்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள், அந்த யுனிவர்ஸிடிகட்டிடம் விசாலமாயும் பார்ப்பவருக்கு அழகாயுமிருக்கிறது. இடம் போதாமையால் இன்னும் அதை விஸ்தாரமாய்க் கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்களாம். இப்படியல்லவோ இந்தியமாதர்களும் உயர்ந்தகல்வியிற்றேற வேண்டும். ஆனால் அவ்விதம் செய்ய இங்கு தனிமையான காலேஜ்யில்லாத குறையொன்று. அவ்விதமிருந்தபோதிலும் சிலர் பெண்களுக்கு உயர்ந்த கல்விபுகட்டக் கூடாதெனமறுப்பார்கள். இப்பொழுதே சிலர் பெண்கல்விக்கு விரோதமாயிருப்பவர்கள் அப்பொழுதும் மிகவிரோதமா யிருப்பார்களென்பதற்குத்

தடையுண்டோ? ஜப்பான் இந்தியா வாகுமோ? காரியவாதிகள் ஜப்பானியர்கள்; வாய்ப்பந்தலுள்ளவர்கள் நம்மவர்கள். "ஸ்திரீகள் விருத்திக்கு வந்தாலொழிய ஒரு தேசம் விருத்திக்கு வருவது கஷ்ட" மென ஒரு சரித்திரக்காரர் சொன்னது பொய்யாகுமோ.

யங்கப்பட்டணம் ரேயில்வே விபத்து:—செப்டம்பர்மீ 11உ மாலை சென்னை சென்டரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து பம்பாயுக்குப் புறப்பட்ட மெயில் வண்டியானது அடுத்தநாள் அதிகாலை சுமார் 3½ மணிக்கு மங்கப்பட்டணம் ஸ்டேஷனை விட்டுச் சென்றதும் அருகிலிருந்த ஒரு பள்ளத்தில் அதிக ஜலம வந்து ரெயில்வே பாலத்தை இடித்துவிடவே வண்டி கீழே விழுந்து அதினால் அநேக உயிர்ச்சேதங்கள் உண்டாயிற்றென்பது யாவருடைய மனதிலும் பதிந்திருக்கும். இப்பள்ளத்தில் இதுவரையும் ஐந்து அடிக்குமேல் ஜலம் வந்ததே கிடையாது. ஆனால் வண்டி விழுந்த அன்று 13-அடி ஜலம் வந்ததும் இவ்விபத்தைப்பற்றி கவர்ன்மெண்டார் ஒரு பிரதம அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரம் வீழ்ந்த வண்டியில் பிரயாணம் செய்தவர்கள் 153 ஜனங்கள் என்றும், இதில் பிரேதமாய் அகப்பட்டவர்கள் 64, உயிர் தப்பியவர்கள் 60, ஆஸ்பத்திரியிலிருப்பவர்கள் 5, என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 24 ஜனங்கட்குக் கணக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவ்விருபத்துநான்கு ஜனங்களில் சிலர் பிழைத்தும் இருக்கலாம்; ஆனால் அநேகர் இறந்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. சங்கதிகள் இவ்வாறிருக்கச் சிலர் இவ்விபத்தில் 300, 400 ஜனங்களுக்குக் குறையாது மாண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் இதைப்பற்றி கவர்ன்மெண்டார் அதிகமாய்க் கவனித்து கமிட்டிவைத்து விசாரிக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகின்றார்கள். வீழ்ந்த வண்டித்தொடரில் இருந்த வண்டிகளில் எத்தனை ஜனங்கள் ஏறியிருக்கக்கூடும் என்று யோசிக்கும் பக்ஷத்தில் அவர்கள் கூற்று அசம்பாவிதம் என்றே புலப்படும். இவ்விபத்தைப்பற்றி கவர்ன்மெண்டார் கடைசியான ரிபோர்ட் ஒன்று சீக்கிரம் வெளியிடுவார்கள். பிரதம ரிபோர்ட்டிலேயே இவ்விபத்தால் நேர்ந்த உயிர்ச்சேதங்களைக் குறித்து கவர்ன்மெண்டார் மிகுந்த மனநோவுற்று உயிரிழந்தவரின் குடும்பத்தாருக்காக அத்தியந்த அநுதாபமடைவதாகத் தெரியவருகிறது. நாமும் உயிரிழந்தவர்கட்கும் அவர்களின் இனத்தாருக்கும் மிக அநுதாபப்படுகின்றோம். கடைசி ரிபோர்ட்டில் கவர்ன்மெண்டார் இவ்விபத்து சம்பந்தமான சகல சங்கதிகளையும் வெளிப்படுத்துவார்களென் றெண்ணப்படுகின்றது.

Printed at the Ripon Press Madras & Published by C. S. Ramasawmy Iyer, Triplicane, Madras.